

Küçük Tamandua

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Tamandua

Aysel Banu YAVUZAL

Ağaçların göklere uzandığı, yaprakların bütün yıl yeşil kaldığı yağmur ormanının kalbinde küçük bir tamandua yaşırdı. Yumuşak krem ve açık kahverengi tüyleri vardı; omuzlarının üzerinden yele gibi geçen koyu kahverengi bir şerit vardı. Uzun burnu, ılık ve nemli havayı koklarken kıpır kıpır oynardı. Gövdesinin çevresinde, keşifleri için minik bir defter taşıdığı küçük yeşil bir yaprak çantası asılıydı.

Tamandua gezinmeyi ve keşfetmeyi çok severdi. Sağlam pençeleri kazmasına ve tırmanmasına yardım ederdi; uzun, tüylü kuyruğu yürürken yukarı doğru kıvrılırdı. Nazik ve meraklıydı ve özel bir yeteneği vardı: gizli patikaları ve saklı kapıları koklayarak bulabilirdi. Uzun burnunu yere yakın tutarak, başkalarının gözden kaçırdığı izleri bulurdu. Yağmur ormanının en iyi yol bulucusuydu.

Güneşli bir sabah, yosunlu bir kütüğün yanında kokuları takip ederken yukarıdan bir hışırtı duydu. Altın sarısı tüyleri ve başında koyu renk bir başlık gibi duran beyaz yüzüyle bir sincap maymunu aşağı sallandı. Bir bileğinde kırmızı bir sarmaşık bileziği, bir kulağının arkasında küçük mavi bir tüy vardı. 'Merhaba!' diye cıvıladı. 'Macera arıyorum. Birlikte keşfetmek ister misin?' Tamandua başını salladı ve yeni arkadaşlar olarak yola koyuldular.

Sincap maymunu oyuncu ve cesurdu. Dalden dala atlar, uzun ince kuyruęuyla dengesini saęlar, minik elleriyle sarmaşıkları kolayca kavrardı. Tamandua daha yavaş takip ederek yeri kokluyordu. 'Tuhaf bir şey kokuyorum,' dedi, yuvarlak koyu gözleri parlayarak. 'Eski kâğıt ve toz gibi.' Maymun başını yana eğdi. 'Burnunun peşinden gidelim!' dedi ve ormanın daha da derinlerine daldılar.

Eğrelti otları ve sarmaşıklardan oluşan kalın bir duvara geldiler. Tamandua dikkatlice kokladı. 'Burada bir patika var,' dedi ve aralarından geçti. Eğrelti otlarının arkasında yosunla kaplı eski bir taş kapı duruyordu. Sincap maymunu şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Gizli bir kapı!' Tamandua yine kokladı. 'Burada bir çatlak var,' dedi ve sağlam pençeleriyle kapıyı nazıkçe itti. Kapı gıcırdayarak açıldı.

İçeride, kitaplarla dolu kocaman bir oda buldular! Raflar tavana kadar uzanıyor, rengârenk kapaklarla dolup taşıyordu. Güneş ışınları çatıdaki deliklerden dans ederek süzülüyordu. 'Burası bir kütüphane!' diye fısıldadı sincap maymunu. 'Gizli bir yağmur ormanı kütüphanesi!' Tamandua'nın gözleri kocaman açıldı. 'Bu kadar çok kitabı hiç görmemiştim,' dedi. 'Hepsini nasıl okuyacağız?'

Tamandua havayı kokladı. 'O rafların arkasında daha çok oda var,' dedi. Bir kokunun peşinden sarmaşık perdesinin ardına saklanmış küçük bir kapıya gitti. 'Bu taraftan!' diye seslendi. Sincap maymunu arkasından sıçradı. Yumuşak yosun yastıkları ve küçük bir masası olan sıcacık bir köşe buldular. 'Okumak için mükemmel,' dedi tamandua, kuyruğunu çevresine dolayarak.

Ama en güzel kitaplar en yüksek raflardaydı. Tamandua uzanmayı denedi ama çok kısaydı. 'Ben tırmanabilirim!' dedi sincap maymunu. Minik elleri ve ayaklarıyla ahşabı kavrayarak rafa tırmandı. Altın kapaklı büyük bir kitabı aşağı indirdi. 'Burada!' diye seslendi. 'Bu çok heyecanlı görünüyor!' Tamandua gülümsedi. 'Harika bir tırmanıcısın,' dedi.

Birlikte oturup kitabı açtılar. İçi uzak diyarlarla ilgili hikâyelerle doluydu. Sincap maymunu heyecanla cıvıdayarak yüksek sesle okudu. Tamandua dinledi, uzun burnu keyifle kıpırdıyordu. 'Bu hikâyeleri arkadaşlarımızla paylaşmalıyız,' dedi. 'Ama bütün bu kitapları nasıl taşıyacağız?' Maymun düşündü. 'Her seferinde bir tane getirebiliriz,' dedi. 'Ve sırayla okuyabiliriz.'

Böylece bir plan yaptılar. Tamandua ormandaki en güvenli patikayı koklayarak bulacak, sincap maymunu da kitaplara ulaşmak için tırmanacaktı. Bir yığın kitap seçip geri dönmeye başladılar. Tamandua önden gidiyor, burnu yere yakın duruyordu. Maymun kitapları başında dengede tutarak onu izledi. 'Bu çok eğlenceli!' diye güldü. 'İyi bir takımız!'

Yağmur ormanının kalbine döndüklerinde arkadaşları çevrelerine toplandı. Tamandua ve sincap maymunu hikâyeleri sırayla yüksek sesle okudu. Diğer hayvanlar gözleri faltaşı gibi açılmış dinlediler. 'Bir tane daha okuyun!' diye bağırdılar. Tamandua'nın içi ısındı. Daha önce hiç hikâye paylaşmamıştı. Sincap maymunu sırttı. 'Gördün mü?' dedi. 'Takım çalışması her şeyi daha eğlenceli yapar!'

O günden sonra iki arkadaş gizli kütüphaneye sık sık gittiler. Tamandua yeni patikaları koklayarak buldu, sincap maymunu en yüksek kitaplara ulaşmak için tırmandı. Herkesle paylaşmak için hikâyeler getirdiler. Her macerayla dostlukları daha da güçlendi. Ve farklı becerilerin bir araya geldiğinde harika bir şey yarattığını öğrendiler.

Bir gn tamandualar ve sincap maymunları hakkında bir kitap buldular. 'Bak!' dedi sincap maymunu. 'Yağmur ormanında ortak olduğumuz yazıyor!' Tamandua glmsedi. 'yleyiz,' dedi. 'Sen tırmanırsın, ben koklarım. Birbirimize yardım ederiz.' Birlikte oturup okuyup gldler, kuyrukları birbirine sokulmuştı. Ktphane ikinci bir yuva gibi hissettiriyordu.

Kısa süre sonra diğer hayvanlar da yardım etmek istedi. Tamandua onlara patikaları nasıl koklayarak bulacaklarını öğretti, sincap maymunu da güvenle nasıl tırmanacaklarını gösterdi. Kütüphane herkesin buluşma yeri oldu. 'Sen olmasaydın bunu başaramazdık,' dedi tamandua. 'Ben de sen olmasaydın başaramazdım,' dedi sincap maymunu. Birlikte daha güçlü olduklarını bilerek gülümsediler.

Güneş yağmur ormanının üzerine batarken iki arkadaş kütüphanenin dışındaki bir dalda oturdu. 'Bugün en sevdiğin hikâye hangisiydi?' diye sordu sincap maymunu. Tamandua düşündü. 'Cesur küçük karıncayiyenle ilgili olan,' dedi. 'Ve akıllı maymunla ilgili olan,' diye ekledi sincap maymunu. Güldüler. 'Yarın yine okuyalım,' dedi tamandua. 'Birlikte.'

Ve böylece küçük tamandua ile sincap maymunu en iyi arkadaş olarak kaldılar. Keşfettiler, okudular ve hikâyelerini herkesle paylaştılar. Takım çalışmasının her şeyi daha eğlenceli yaptığını ve farklı becerilerin güçlü ortaklıklar yarattığını öğrendiler. Ve yağmur ormanının kalbinde, dostlukları çevrelerindeki ağaçlar kadar uzun ve güçlü büyüdü.